

vold i Hartkornets Sted, men jeg troer dog, at denne Basis for Afgiftens Svarelse af Landbrugere i visse Maader kunde modificeres. Det er nemlig bestemt, at der af hver Tønde Hartkorn Landet over skulde svares 6 Rbd. 48 Sk. Jeg mener, at en større Ligelighed vilde tilveiebringes, dersom man istedetfor 6 Rbd. 48 Sk. sagde: der skal af hver Tønde Hartkorn svares saa og saa mange Tønder Byg, betalte efter hvert Stifts Capitelstart, hvorved de Egne, i hvilke Kornet er flettere og Capitelstarten lavere, maaskee paa Grund af, at Affætningen er ringere, vilde komme til at svare et mindre Beløb i Penge, uden at disse Egne kom til at svare et mindre Antal Tønder Korn end de andre. Jeg vil t. Ex. sætte, at det blev antaget, at der skulde svares 2 Tønder 2 Skpr. Byg pr. Tønde Hartkorn; da synes det mig for det første passende, at en Hartkornsaugift svares i Korn, og dernæst, at denne Kornaugift derpaa reduceres til at betales med Penge efter hvert Stifts Capitelstart; thi paa denne Maade bleve de frugtbareste Egne med Hensyn til Antallet af Tønder Korn lige befattede mod de ufrugtbare, medens de mindre frugtbare Egne bleve med Hensyn til Pengebeløbet mindre befattede, paa Grund af, at Capitelstarten for en Tønde Korn der var lavere. Jeg vil fremdeles gaae ud fra den nyligt udtalte Grundsaetning, idet jeg holder mig til hvad der allerede er udtalt: at Afgiften for Fæstegaarde og Fæstesteder skulde svares ikke med en vis bestemt Dvotaedel af Gieren og af Fæsteren, men at Gieren skulde svare sin Part af Afgiften i Forhold til den Indtagt, han fik af Fæstegodsset, navnlig til den aarlige Landgilde, han oppebarer deraf. Denne Anskuelse stemmer aldeles med min. Endeligt mener jeg for det Tredie, at med Hensyn til Tiende burde man ogsaa følge den samme Grundsaetning, nemlig, at der ikke svarede Afgift pr. Tønde tiendeydende Hartkorn, men en vis Procentaugift af den hele Tiende, saaledes at til Exempel for hver 12te Tønde Byg, som indkom i Tiende, svarede een Tønde i Afgift, da ellers Forholdet blev meget ulige- ligt, idet Tienden af en Tønde Hartkorn er høist forskjellig. Det var blot disse Punkter,

jeg vilde tillade mig foreløbigt at gjøre opmærksom paa.

Blad: Principet i nærværende Lovudkast er godt, da det for endeel rammer Pengene og Formue, hvor den er, og det er Hovedformaalet for en Krigsffat, men jeg vilde kun, at det burde træffe Indkomsten bedre end det gjør. Vi høre fra Kjøbstæderne, at de finde sig forurettede; ja, det kan vel være Tilfældet med nogle Kjøbstæder, men det Samme er ventelig ogsaa Tilfældet med Statens Fordeling paa Landet efter Hartkorn; der er visse Egne, hvor den er meget mere tryk- kende end i andre, for Exempel dem, som ligge langt fra Kjøbstæderne, men det er nu ikke muligt at udgive nogen Lov, hvorved jo Nogle blive forurettede, men det er som sagt ved en Krigsffat Sagen om at træffe Indkomsten hvor den er. Dette troer jeg bedre opfyldes paa en anden Maade, nemlig ved at tage en Deel med, som hidtil har været frit, og nu efter Udkastet heller ikke er taget med, det er for dem, som før have været omtalte, Brugere af 2 à 4 Skjepper Hartkorn, og jeg vilde nu gaae videre og vilde have dem med, som ogsaa have indtil 600 Rbdlr. Indtægter, og endvidere dem, som allermest have tjent ved Krigen, det er nemlig Tjenestefolk og Dag- leiere, Haandværkere af alle Slags, Fabrikere og Avlsforvaltere og Skrivere, kort sagt, Alle, som ei faae Fattigbidrag og ikke ere eller i det sidste halve Aar have været med i Fel- ten eller ere udfkrevne; men Spørgsmaalet er: hvordan rammer man hele den Masse, som saaledes har tjent ved Krigen? dette kan kun skee ved en Ligning efter Indkomst, saaledes som man nogle Steder ligner Fattig- og Skole- Bidragene paa, nemlig at der betales f. Ex. 2 à 3 Skilling af hver Rbdlr., en Mand faaer i Løn; Menner han i fast Tjeneste, da bør han ansættes efter hvad man antager, han kan tjene ved Dagløn eller paa Aararbeide. (Sørensen: Saaledes lignes Fattig- og Skole- Bidrag ikke.) Jo! (Flere Stemmer Nei! Nei! Formanden ringer). Jo! det skeer mange Steder, og det er befalet saaledes i Lovgiv- ningen, og det skeer i den Commune, hvor jeg er fra; min egen Søn, som gaaer hjemme, der